

Стихотворения отъ П. К. Яворовъ

Топола и бръшлянъ

Кждравъ, лихъ потокъ се пѣни,
Блъска се отъ брѣгъ на брѣгъ;
Плахо папрати зелени
Гледатъ лудия му бѣгъ,

А топола тамъ висока
На едина брѣгъ расте,
А отвѣде, надъ потока,
Злакъ-бръшляна вий листе.

День и нощъ бръшлянъ посѣга
Къмъ тополина снага,
Вѣйки гѣвкави протѣга
Съ умолителна тѣга.

И топола се навежда,
Щомка вѣгъръ полѣхти,
Нѣжно къмъ бръшлянъ поглежда
И приветно му шепти.

Но потока съ ядъ го тласка
До когато го отбий...
И бръшлянъ не може съ ласка
Гиздосия да обвий.